

З піснею в серці

Завтра у фіналі районного конкурсу «Жінка 2007 року» його організатори в числі інших вшановуватимуть Любов Царук. Свою трудову діяльність вона розпочала після закінчення Лубенського культосвітнього училища в Любиковичах художнім керівником. І вже майже 30 років працює в районному Будинку культури: спочатку методистом по хору й вокалу, а у 2002-му очолила цей заклад.

- З дитинства мріяла бути артисткою, - каже Любов Олексіївна.
- Скільки себе пам'ятаю, завжди хотіла виступати на сцені.

Зрештою, так і сталося: пісня постійно живе в її серці, окрилює, додає оптимізму. Активна учасниця художньої самодіяльності, зокрема народно-аматорських: вокального ансамблю «Намисто», що сама й заснувала та хорового колективу, яким керує начальник відділу культури та туризму РДА Віктор Торчик і театру мініатюр. За участю цієї миловидної жінки організують і проводять районні свята - і вшанування працівників різних галузей. Варто зазначити, що аматорські колективи РБК і неодноразово були учасниками всеукраїнських, обласних конкурсів-фестивалів, а і у 2006 році за підсумками огляду-конкурсу і роботу районного Будинку культури визнали однією з кращих в Україні та заслужено присудили II місце.

- У колективі, який очолюю, працює 6 і методистів, вони сумлінно виконують покладені на них обов'язки, - розповідає директор. — Усі працелюбні, віддані обраному фаху, мають вищу освіту або ще здобувають. Проблеми, що визрівають у процесі і роботи, вирішуємо гуртом. Коли в молодості прийшла працювати в заклад культури, було в кого вчитися, вдосконалювати і майстерність. Мої наставники: Іван Шевчук й Леонід Давидюк, Світлана Галушко, Віктор Торчик - багато допомогли мені в , житті.

До колег Любов Царук добра та щира, бо має лагідне серце, порадить, підтримає, а при потребі й допоможе. Вона зуміла згуртувати біля себе актив, який постійно допомагає їй в організації та проведенні різноманітних заходів. Минулого року Любов Олексіївна брала участь у конкурсній програмі серед директорів районних Будинків культури Рівненщини. На відбірковому зональному етапі посіла перше місце, обласному — друге, а в грудні стала переможницею міжрегіонального конкурсу «Волинь моя, краса моя» на кращого за професією директора закладу культури в Рівненській, Волинській і Житомирській областях.

Щаслива, що маю велику, дружну родину, - каже Любов Царук, - трьох донечок: Інна працює діловодом у районному Будинку дітей і молоді, Катерина нещодавно вийшла заміж, заочно навчається в одному з університетів м. Луцьк, Марина - цьогорічна випускниця економіко-правового ліцею, планує вступити в Рівненський державний гуманітарний університет, здобути спеціальність бібліотекаря. Тішать бабусине серце внуки Сашко й Кирилко. Радіє жінка мудрим настановам рідної неньки, яка розміняла вже дев'ятий десяток.

- Мама потрібна мені, бо разом легше переживати труднощі, - ділиться сокровеним Любов Царук, а обличчя помітно зрошують прозорі крапельки — сльози щастя.

Ольга ЛОТОЦЬКА.